www.wsws.org
ලෝක සමාජවාදී වෙබ් අඩවිය
හතර වන ජාත්‍යන්තරයේ ජාත්‍යන්තර කමිටුවේ ප්‍රකාශනය

ශ්‍රී ලංකාව එක්සත් ජාතීන්ගේ මානව හිමිකම් මන්ඩලයෙහි සිය අසුන රැක ගැනීමට අසමත් වෙයි

Sri Lanka loses vote to retain seat on UN Human Rights Council

සමන් ගුනදාස විසිනි
2008 ජුනි 16

කොලඹ ආන්ඩුව සැලසුම් සහගත ලොබි ව්‍යාපාරයක් ගෙන ගොස් තිබිය දීත්, මැයි 21 වන දා එක්සත් ජාතීන්ගේ මහා මන්ඩලය විසින් පවත්වන ලද ඡන්ද විමසීමේ දී ශ්‍රී ලංකාවට එක්සත් ජාතීන්ගේ මානව හිමිකම් මන්ඩලයෙහි (යූඑන්එච්ආර්සීයෙහි) සිය අසුන අහිමි වී ගියේ ය. මෙම පරාජය, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී අයිතීන් උල්ලංඝනය කිරීම පිලිබඳ සිය තැති ගන්වනසුලු වාර්තාව සඟවා ලීමේ මාධ්‍යයක් ලෙස සලකා ගෙන තම අසුන රැක ගැනීමේ බලගතු අවශ්‍යතාවෙන් පෙලුනු ශ්‍රී ලංකා ජනාධිපති මහින්ද රාජපක්ෂටත් ඔහුගේ ආන්ඩුවටත් එල්ල වූ නින්දනීය පහරකි.

ඡන්දය පැවැත්වුනේ යූඑන්එච්ආර්සී සාමාජිකයන් 47 දෙනෙකුගෙන් 15 දෙනෙකු තෝරා ගනු පිනිස ය. ආසියාව සඳහා වෙන් වූ ආසන හතර වෙනුවෙන් රටවල් හයක් - බහරේනය, ජපානය, පකිස්ථානය, දකුනු කොරියාව, ශ්‍රී ලංකාව සහ නැගෙනහිර ටිමෝරය - තරග වැදුනි. ඡන්දය දීම සඳහා සුදුසුකම් ඇති රටවල් 192න් ඡන්ද 101ක් සහ 97ක් පමනක් ලබා ගනිමින් ශ්‍රී ලංකාවත් නැගෙනහිර ටිමෝරයත් අවසානයට පැමිනියේ ය.

සහාය ලබා ගැනීම සඳහා රටවල් පොලඹවා ගැනීම උදෙසා ශ්‍රී ලංකාන්ඩුව රුපියල් මිලියන ගනනක් වැය කලේ ය. ඡන්දයට පූර්ව සතිවල දී, දේශපාලනඥයන් හා රාජ්‍ය තාන්ත්‍රිකයන් හමු වී කතාබහ කිරීම සඳහා විදේශ ඇමති රෝහිත බෝගොල්ලාගම ම නිව් යෝර්ක් නුවරට ගියේ ය. ඡන්දයට සතියකට කලින්, එනම් මැයි 13 වන දා, යූඑන්එච්ආර්සීයේ ජගත් වාරික සමාලෝචන (Universal Periodic Review) මන්ඩලය හමුවේ කරුනු ගෙන හැර පෑමක් සිදු කරනු වස් මානව හිමිකම් පිලිබඳ ඇමති මහින්ද සමරසිංහ ජිනීවාවට යවන ලදි.

සාම මහ ලේකම් කාර්යාලයේ ප්‍රධානයා වන රජීව විජේසිංහ, විදේශ ලේකම් පාලිත කොහොන, එක්සත් ජාතීන්ගේ තානාපති ප්‍රසාද් කාරියවසම් හා නීතිපති සී.ආර්. ද සිල්වා සමග ජිනීවාහි සිටින එක්සත් ජාතීන්ගේ නිත්‍ය ශ්‍රී ලංකා නියෝජිතයා වන දයාන් ජයතිලක යන මේ සියල්ලෝ ම, ජාත්‍යන්තර සංසදයන් අමතා, මානව හිමිකම් සුරැකීම පිලිබඳ ශ්‍රී ලංකාවේ වාර්තාව ගැන කතා කලහ. කෙසේ වුව ද, මෙම ජාත්‍යන්තර මානව හිමිකම් මන්ඩලවල පවත්නා නරුම වාතාවරනය තුල දී පවා, ශ්‍රී ලංකාවෙහි සිදු වන ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී අයිතීන් උල්ලංඝනය කිරීම මුලුමනින් ම නො තකා නො හල හැකි තරමේ සුපැහැදිලි තත්ත්වයක පැවතුනි.

2005 නොවැම්බරයේ දී ඔහු ශ්‍රී ලංකාවේ ජනාධිපති තනතුර දිනා ගැනීමෙන් අනතුරුව මද කලක් ගෙවී යාමට පෙර රාජපක්ෂ දෙමල ඊලම් විමුක්ති කොටි (එල්ටීටීඊ) සංවිධානය සමග යලි යුද්ධයකට යාම සඳහා වූ ගමන් මග නියම කලේ ය. ප්‍රකෝපකරනයන් හා ඝාතන යොදා ගනිමින් කර ගෙන ගිය සැඟවුනු යුද්ධයකින් පසුව, 2002 සටන් විරාමය උල්ලංඝනය කොට මාවිල්ආරුවේ පිහිටි එල්ටීටීඊය විසින් පාලිත ප්‍රදේශය අත්පත් කර ගනිමින්, 2006 ජුලි මාසයේ දී ආන්ඩුව ආක්‍රමනයට එලඹීමට මිලිටරියට අන දුන්නේ ය. නැගෙනහිර එල්ටීටීඊ බල කඳවුරු අල්ලා ගැනීමෙන් අනතුරුව හමුදාව උතුරුදිග මෙහෙයුම් ආරම්භ කලේ ය. 2008 ජනවාරියේ දී, රාජපක්ෂ ආන්ඩුව නිල වශයෙන් සටන් විරාම ගිවිසුම ඉරා දැමී ය.

ශ්‍රී ලංකාන්ඩුව යලි යුද්ධය වෙතට හැරීමට විරුද්ධත්වය නො පාන අතර ම මහ බලවතුන් මානව හිමිකම් පිලිබඳ එහි වාර්තාව ගැන ඇල් මැරුනු විවේචන සිදු කර තිබේ. මෙම දිවයින පවතින්නේ නඩු ඇසීමකින් තොරව අනියත කාලයක් තිස්සේ පුද්ගලයන් රඳවා තබා ගත හැකි හදිසි නීති පාලනයක් යටතේ ය. යුද්ධය හෝ මිලිටරිය පිලිබඳව සීමිත වූ විවේචනයන් ඉදිරිපත් කිරීම නිසා පවා, මාධ්‍යවේදීන්ට තර්ජනය කොට, රඳවා තබා ගෙන, පහර දී සහ ඇතැම් අවස්ථාවල දී මරා දමා තිබේ. ඇමතිවරුන් විසින්, වර්ජනවල යෙදෙන කම්කරුවන්ට, උද්ඝෝෂනවල යෙදෙන සිසුන්ට සහ කෝපයට පත් වී සිටින ගොවීන්ට ද්‍රෝහීන් යැයි චෝදනා එල්ල කොට තිබේ. ආරක්ෂක හමුදා දෙමල සුලුතරය සමස්තයක් ලෙස "කොටි ත්‍රස්තවාදීන්" ලෙස සලකති. මිලිටරිය හෝ ඒ හා සන්ධානගතව සිටින පැරා මිලිටරි කන්ඩායම් මගින් මෙහෙයවෙන ඝාතක කල්ලි විසින් සිය ගනන් ජනයා "අතුරුදන් කරනු ලැබ" හෝ ඝාතනයට ලක් කරනු ලැබ තිබේ.

කෙසේ වුව ද, රාජපක්ෂ සහ ඔහුගේ ඇමතිවරු මානව හිමිකම් උල්ලංඝනය පිලිබඳ චෝදනා එකහෙලා ප්‍රතික්ෂේප කර ඇති අතර, මානව හිමිකම් මන්ඩල විසින් කරන ලද නිර්දේශයන් නො තකා හැර, ඇතැම් අවස්ථාවල දී චෝදනා නගන්නන්ට ඔවුන් එල්ටීටීඊයේ වැටුප් ලබන්නන් යැයි චෝදනා කොට තිබේ. පසු ගිය වසරේ, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී අයිතීන් පිලිබඳ කාරනාව මත ශ්‍රී ලංකාවට "අයුතු බලපෑම් එල්ල කිරීම" ගැන එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානයට චෝදනා කල ජනාධිපතිගේ සොහොයුරා වන ආරක්ෂක ලේකම් ගෝඨාභය රාජපක්ෂ, ගෙවී ගිය 30 වසර තිස්සේ එල්ටීටීඊය ජාත්‍යන්තර මන්ඩල මුලුමනින් ම "විනිවිද" ඇතැයි හාස්‍යජනක ප්‍රකාශයක් සිදු කලේ ය.

පසු ගිය ඔක්තෝබරයේ ශ්‍රී ලංකාවේ සංචාරයක යෙදීමෙන් අනතුරුව, මානව හිමිකම් පිලිබඳ එක්සත් ජාතීන්ගේ මහ කොමසාරිස්වරිය වන ලුයිස් ආබර් මෙසේ සඳහන් කලා යඃ "මේ වන තෙක් විසඳ නැති වාර්තාගත ඝාතන, පැහැර ගෙන යාම් හා අතුරුදන් වීම් විශාල සංඛ්‍යාවක් එහි පවතී." ඇයගේ සංචාරය අතරතුර දී, 200කට ආසන්න ජනයා, එනම් වැඩි වශයෙන් ම තම ප්‍රියයන් පැහැර ගෙන යාම හෝ අතුරුදන් වීම සම්බන්ධයෙන් උත්සුක වූ ජනයා, ඇය වෙත දීර්ඝ දුක් ගැනවිලි ලැයිස්තුවක් ඉදිරිපත් කරනු පිනිස කොලඹ එක්සත් ජාතීන්ගේ පරිශ්‍රයෙහි එක්රැස් වූහ.

ආබර්ගේ සංචාරයට සතියකට පෙර, එක්සත් ජාතීන්ගේ විශේෂ නියෝජිත මැන්ෆ්‍රෙඩ් නොවැක් ශ්‍රී ලංකාවේ සංචාරයක යෙදී, නිර්දේශ 25ක් සහිත වාර්තාවක් ඉදිරිපත් කලේ ය. ඔහු, "දෙමල ඊලම් විමුක්ති කොටි සංවිධානයේ සාමාජිකයන් යැයි සැක කෙරෙන පුද්ගලයන් සම්බන්ධයෙන් යොදා ගනු ලබන, ඊයම් පැස්සුම් උපකරනවලින් (බවුත්වලින්) පිලිස්සීම සහ මාපටැඟිලිවලින් එල්ලා තැබීම වැනි ඇතැම් වධබන්ධන ක්‍රියා පිලිවෙත්වල පවත්නා කෲර භාවයෙන් කම්පනයට පත් වූ" බව වාර්තාවෙන් ප්‍රකාශ විය.

සැකකරුවන් රඳවා තබා ඇති සිර මැදිරිවල පවත්නා අමානුෂික තත්ත්වයන් සම්බන්ධයෙන් ද නොවැක් උත්සුකතාව පල කලේ මෙසේ ද සඳහන් කරමිනිඃ " හදිසි නීති රෙගුලාසි යටතේ, වධ බන්ධන පැමිනවීමට එරෙහිව පවත්නා ආරක්ෂක පියවරයන් බොහොමයක් එක්කෝ භාවිතා නොකෙරෙන්නේ, නැත් නම් පැහැදිලිව ම නො සලකා හැරෙන්නේ ත්‍රස්ත-විරෝධී මෙහෙයුම්වල සන්දර්භය තුල දී වධබන්ධන පැමිනවීම නිත්‍ය භාවිතයක් බවට පත් වන තත්ත්වයකට මග පාදමිනි."

වධබන්ධනවලට ගොදුරු වූවන්ගේ සහ ඒ පිලිබඳ සාක්ෂ්‍යකරුවන්ගේ ආරක්ෂාව සඳහා වූ යන්ත්‍රනයන් ස්ථාපනය කිරීම, හදිසි නීති රෙගුලාසි යටතේ පුද්ගලයන් රඳවා තබා ගත හැකි කාල පරිච්ඡේදය අඩු කිරීම, මූලික මානව හිමිකම් පිලිබඳව පනවා ඇති අනෙකුත් හදිසි අවස්ථා තහංචි අවලංගු කිරීම නොවැක්ගේ නිර්දේශ අතරට ඇතුලත්ව තිබුනි. අප්‍රේල් මාසයේ දී එක්සත් ජාතීන්ගේ මහා මන්ඩලය වෙත ඉදිරිපත් කරන ලද මානව හිමිකම් පිලිබඳ ශ්‍රී ලංකාවේ ලිඛිත ප්‍රකාශය මගින් චෝදනාවලට පිලිතුරු දුන්නේ වත් නොවැක්ගේ වාර්තාව ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා කිසිදු පියවරක් යෝජනා කෙරුනේ වත් නැත.

ශ්‍රී ලංකාවේ මානව හිමිකම් වාර්තාව ගැන එල්ල වන විවේචනවලට ප්‍රතිචාර දක්වමින්, මැයි 13 දා නීතිපති සී.ආර්. ද සිල්වා සමාවට කාරනාවක් ලෙස කියා සිටියේ, ක්‍රමානුකූල මානව හිමිකම් උල්ලංඝනයන් ආරක්ෂක හමුදාවල සිටින "නරක පුද්ගලයන්" කිහිප දෙනෙකුගේ වැඩක් බව යි. යූඑන්එච්ආර්සීයේ ජගත් වාරික සමාලෝචන මන්ඩලය අමතමින් ද සිල්වා පැවසුවේ, පැහැර ගෙන යාම්, නීති විරෝධී රඳවා තබා ගැනීම් සහ අධිකරනයට පිටස්තරව සිදු කෙරුනු ඝාතනය කිරීම් සම්බන්ධයෙන් ඔහු සහ ඔහුගේ පූර්වගාමීන් විසින් පසු ගිය දශකය පුරා ආරක්ෂක හමුදා සාමාජිකයන් 599 දෙනෙකුට එරෙහිව අපරාධ නඩු පනවනු ලැබ ඇති බව යි. පුද්ගලයන් වරදකරුවන් කෙරුනු අවස්ථා ගනන ගැන සඳහන් කිරීම ඔහු හිතාමතා ම මග හැරියේ ය. රාජපක්ෂ ආන්ඩු සමය තුල එවන් අවස්ථා පවතින්නේ අතලොස්සක් පමනකි. පුද්ගලයන් වැරදිකරුවන් බවට තහවුරු වූ අවස්ථාවල දී පවා, ඇතැමුන්ට සිය තනතුරුවල දිගින් දිගට ම රැඳී සිටීමට ඉඩ සලසා දී ඇති අතර උසස් වීම් පවා ලබා දී තිබේ.

එක්සත් ජනපදයේ පදනම්ව සිටින හියුමන් රයිට්ස් වොච් (එච්ආර්ඩබ්ලිව්) නම් සංවිධානයේ මෑත වාර්තාවකට අනුව, විවිධ ආන්ඩුමය සහ ආන්ඩු නොවන මූලාශ්‍රවලින් නිකුත් කරනු ලැබ ඇති සංඛ්‍යා ලේඛනවලින් යෝජනා කෙරෙන පරිදි, 2005 දෙසැම්බර් සහ 2007 දෙසැම්බර් අතර කාලය තුල දී 1,500කට වැඩි ජනයා අතුරුදන් වී ඇති බව වාර්තා විය. එච්ආර්ඩබ්ලිව් සංවිධානය යාපනයේ මානව හිමිකම් උදෙසා වූ විශ්ව විද්‍යාල ආචාර්යවරුන්ගේ සංවිධානයෙන් (University Teachers for Human Rights) ලැබුනු දත්ත පිලිබඳව සඳහන් කලේ ය. එම දත්තවලට අනුව, 2005 දෙසැම්බර් සහ 2007 ඔක්තෝබර් අතර කාලය තුල දී උතුරුදිග යාපන නගරයෙහි පුද්ගලයන් 948 දෙනෙකු අතුරුදන් වූ බවට වාර්තා වූ අතර, ඉන් 684 දෙනෙකු සම්බන්ධයෙන් මේ වන තෙක් කිසිවෙක් වගකීම භාර ගෙන නැත.

ශ්‍රී ලංකාවේ රූපවාහිනී නාලිකාවක් වන එම්ටීවී මැයි 24 වන දා වාර්තා කලේ, මැයි 8 සහ 24 අතර වූ දෙසතියක කාලය තුල, චෝදනා ඉදිරිපත් කිරීමකින් තොරව පුද්ගලයන් 166 දෙනෙකු පැහැර ගෙන ගොස් හෝ රඳවා තබා ගෙන හෝ ඇති බව යි. මේ සිදුවීම්

සිදු වූයේ ශ්‍රී ලංකාව සිය යූඑන්එච්ආර්සී අසුන රැක ගැනීම උදෙසා වූ ජාත්‍යන්තර උද්ඝෝෂනය ගෙන ගිය අතරවාරයේ ය යන කාරනාව වනාහි ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී අයිතීන් සම්බන්ධයෙන් ආන්ඩුවත් ආරක්ෂක හමුදාත් තුල පවත්නා අවම සැලකිල්ල සහ ගර්හාව පිලිබඳ සාක්ෂ්‍යයකි.

නිල වශයෙන් සිදු වන වසන් කිරීම

2006 අගෝස්තුවේ සිදු වූ විශේෂිතව ප්‍රකට එක් සිදුවීමක දී, නැගෙනහිරදිග මුතූර් නගරයේ දී, ප්‍රන්සයෙහි පදනම්ව පවතින ඇක්ෂන් කොන්ත්‍රෙ ලා ෆෙයිම් (ඒජඑසදබ සදබඑරු ක් ඡසප - ඒසීඑෆ්) සංවිධානයට සම්බන්ධිතව දේශීය ආධාර සේවකයෝ 17 දෙනෙක් පෙල ගස්වා මරන දඬුවම පැමිනවීමේ විලාසයෙන් ඝාතනය කරන ලදහ. මෙම ඝාතන සිදු වූයේ හමුදාව එල්ටීටීඊ කැරලිකරුවන් අතින් නගරය යලි අල්ලා ගැනීමෙන් අනතුරුව ය. 2002 සටන් විරාමය නිරීක්ෂනය කල ශ්‍රී ලංකා සටන් විරාම නිරීක්ෂන කමිටුව මෙලෙසින් සමාප්ත වූ නිල නිගමනයක් නිකුත් කලේ යඃ "ආරක්ෂක හමුදා හැරුනු විට සැබවින් ම මේ ක්‍රියාව පිටුපස සිටිය හැකි වෙනත් සන්නද්ධ කන්ඩායමක් නැත."

එම මාසයේ ම සිදු වූ දෙමල තරුනයන් පස් දෙනෙකු ඝාතනය කිරීමේ සිද්ධියත් සමග මේ ඝාතන මගින් ජාත්‍යන්තර වශයෙන් පුලුල්ව පැතිර ගිය හෙලා දැකීමක් ජනනය කෙරුනේ, 2006 නොවැම්බරයේ දී තෝරා ගත් මානව හිමිකම් උල්ලංඝනය කිරීම් සමහරක් පරීක්ෂාවට ලක් කිරීම උදෙසා ජාතික පරීක්ෂන කොමිසමක් පිහිටුවීමට රාජපක්ෂ ආන්ඩුවට බල කරමිනි. ජාත්‍යන්තර යුක්තියුක්ත භාවය පිලිබඳ ව්‍යාජ මුහුනුවරක් සම්පාදනය කර ගනු වස්, රාජපක්ෂ 2007 මැයි මාසයේ දී පරීක්ෂනය අධීක්ෂනය කිරීම සඳහා කීර්තිමත් පුද්ගලයන්ගෙන් සමන්විත ස්වාධීන ජාත්‍යන්තර කන්ඩායමක් (ෂබඑැරබ්එසදබ්ක ෂබාැචැබාැබඑ ඨරදමච දෙ ැපසබැබඑ ඡැරිදබි - අයිඅයිජීර්පී) ස්ථාපනය කලේ ය.

කෙසේ වුව ද කොමිසමේ පරීක්ෂනය තුල දී නීතිපතිවරයා කල අනිසි බලපෑම පිලිබඳව අයිඅයිජීර්පීය පැමිනිලි කල විට ජනාධිපති ලේකම් කාර්යාලය ඊට පිලිතුරු දුන්නේ මෙලෙසිනිඃ

"අදාල අධිකාරීන් විසින් දැනට මත් කර ගෙන යනු ලබන මොන යම් පරීක්ෂනයකට හෝ සම්බන්ධිතව හෝ අදාලව නීතිපතිවරයාගේ හෝ කිසි යම් ම හෝ ඔහුගේ නිලධාරියෙකුගේ කල්ක්‍රියාව කවරාකාරයකින් හෝ සලකා බැලීමකට ලක් කිරීමට, විවේචනාත්මකව විභාග කර බැලීමට, නිරීක්ෂනය කිරීමට, පරීක්ෂා කිරීමට හෝ සෝදිසි කර බැලීමට ජනාධිපතිවරයා කොමිසමෙන් ඉල්ලා සිටියේ නැත." මුලුමනින් ම සම්මුති ගස්වනු ලැබීමකට මුහුන දුන් තතු යටතේ අයිඅයිජීර්පීය ශ්‍රී ලංකාවෙන් ඉවත්ව ගියේ ය.

මේ සන්දර්භය තුල දී, ශ්‍රී ලංකාව යූඑන්එච්ආර්සීයට යලි තේරී පත් වීමට විරුද්ධ වන ලෙස එක්සත් ජාතීන්ගේ සාමාජිකයන්ගෙන් ඉල්ලා සිටීමෙහි ලා, හිටපු එක්සත් ජනපද ජනාධිපති ජිමී කාටර්, දකුනු අප්‍රිකාවේ ඩෙස්මන්ඩ් ටුටු බිෂොප්වරයා සහ ආර්ජන්ටිනාවේ ඇඩොල්ෆෝ ප්‍රෙස් එස්ක්විවල් ජාත්‍යන්තර ආන්ඩු නොවන සංවිධාන 20කට වැඩි ගනනකින් සමන්විත සන්ධානයකට නායකත්වය දුන්හ. තමන් "විවේචනාත්මක විභාග කිරීමකට ලක් වීමෙන් ආරක්ෂා වී ගැනීම සඳහා සිය මානව හිමිකම් මන්ඩල සාමාජිකත්වය" යොදා ගැනීම ගැන ආන්ඩුවට චෝදනා කරමින් ශ්‍රී ලංකාව තුල ක්‍රියාකාරී ආන්ඩු නොවන සංවිධාන කිහිපයක් ද එක්සත් ජාතීන් වෙත අභියාචන ඉදිරිපත් කලේ ය.

මේ ව්‍යාපාරය මගින් පිලිබිඹු කෙරුනේ, ශ්‍රී ලංකාව තුල යලි ආරම්භ කෙරුනු යුද්ධය සම්බන්ධයෙන් ජාත්‍යන්තර කවයන් තුල පැන නැග ඇති නිශ්චිත නොසන්සුන්තාවකි. මානව හිමිකම් පිලිබඳ එක්සත් ජාතීන්ගේ මහ කොමසාරිස්වරයාගේ ක්ෂේත්‍ර කාර්යාලයක් ශ්‍රී ලංකාව තුල පිහිටුවීම ගැන ප්‍රධාන බලවත්තු කලක් තිස්සේ අවධාරනය කරමින් සිටිති. සාමාන්‍ය වැඩ කරන ජනයාගේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී අයිතීන් සමග එතරම් දුරට බැඳී ගත්තක් නොවන මෙම උත්සුකතාව කොලඹ ආන්ඩුව මත වඩා දැඩි පාලනයක් ස්ථාපනය කර ගැනීම ඉලක්ක කර ගත්තකි. 2002 සටන් විරාමය ඉරා දැමීම පිලිබඳව කිසිදු විවේචනයක් එල්ල වී නැති මුත්, රාජපක්ෂ යුද්ධය ගෙන යන වගවිභාගයක් නැති ආකාරය, ශ්‍රී ලංකාව තුල සහ වඩා පුලුල්ව ගත් විට දකුනු ආසියානු කලාපය තුල, විශේෂයෙන් ම අසල්වැසි ඉන්දියාව තුල ඉන් ඇති වන බලපෑම සම්බන්ධයෙන් නොඉවසිලිමත් බවක් නිර්මානය වෙමින් තිබේ.

යුද-ගැති කොලඹ මාධ්‍ය, ශ්‍රී ලංකාවට යූඑන්එච්ආර්සීය තුල සිය අසුන අහිමි වීම කෙරෙහි ප්‍රතිචාර දක්වා ඇත්තේ, කටුක හෙලාදැකීම් සහ එය ගනන් නොගන්නා ලෙස රාජපක්ෂගෙන් කෙරෙන ඉල්ලීම්වලිනි. මැයි 23 වන දා පල කල කතුවැකියක දී දක්ෂිනාංශික අයිලන්ඩ් පුවත්පත කියා සිටියේ, "මොන යම් පදනමක් මත වුව" ආන්ඩුව "රටේ ස්වෛරී භාවයට වල කැපීම සඳහා ඇතැම් ප්‍රදේශවල සිදු වෙමින් පවත්නා එතරම් ම රහසිගත නොවූ ක්‍රියාවන්ගෙන් එල්ල වන පීඩනයට යටත් වීම හා ඒවාට දායක වීමත්, මුලු ගන්වන ලද කොටින් (එල්ටීටීඊය) ගලවා ගැනීමත්" නො කල යුතු බව යි.

එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානයේ ඡන්ද විමසීමෙන් පැය 24ක් ඇතුලත දී, වන්නියෙහි එල්ටීටීඊය විසින් පාලිත ප්‍රදේශය තුල බසයකින් ගමන් කරමින් සිටි කාන්තාවන් සහ ලමුන් ඇතුලු සිවිල් වැසියෝ 17

දෙනෙක් බෝම්බ පිපිරීමකින් ඝාතනයට ලක් වූහ. හොර රහසේ ඝාතක මෙහෙයුම් කර ගෙන යාම සම්බන්ධයෙන් කුප්‍රකට මිලිටරියේ දිගුදුර විහිඳුම් ඒකකවලට එල්ටීටීඊය වහා ම චෝදනා කලේ ය. එදින ම, නේෂන් පුවත්පතේ ආරක්ෂක විශ්ලේෂක කීත් නොයාර් පැහැර ගෙන ගොස්, වධබන්ධන පමුනුවා, අනතුරුව බරපතල තුවාල සහිතව ඔහුගේ නිවස අසල අත හැර දමා ගොස් තිබුනි. තමන්ගෙන් ප්‍රශ්න කලවුන්, මිලිටරිය පිලිබඳව මෘදු විවේචන ඉදිරිපත් කොට තිබූ තම ලිපිවල අඩංගු වූ තොරතුරු සැපයූ පුද්ගලයන්ගේ නම් ඉල්ලා සිටි බව ඔහු කීවේ ය.

එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානය හමුවේ ජාත්‍යන්තර ආන්ඩු නොවන සංවිධාන විසින් ගෙන යන ලද උද්ඝෝෂන ව්‍යාපාරයට පලිය ගැනීමක් වශයෙන්, ඔවුන්ගේ විදේශ කාර්ය මන්ඩලවලට වීසා නිකුත් කිරීමට සහ ශ්‍රී ලංකාව තුල ඔවුන් කරන වැඩ කටයුතුවලට අදාලව ආන්ඩුව නව දැඩි කොන්දේසි පනවා තිබේ. පිවිසුම් හෝ නේවාසික වීසා බලපත් ප්‍රදානය කිරීමට පෙර, ආරක්ෂක අමාත්‍යාංශයේ සහ ශ්‍රී ලංකා රහස් ඔත්තු අංශවල උපදෙස් ඇතිව, මොන යම් හෝ ආරක්ෂක උත්සුකතාවක් පවතී නම් ඒවා ද ඇතුලුව ආන්ඩු නොවන සංවිධානවල කාර්ය මාන්ඩලිකයන්ගේ පසුබිම පරීක්ෂා කර බැලීමට ආගමන විගමන පාලක ජෙනරාල්වරයාට හැකියාව ලැබෙනු ඇත.

ආන්ඩුවේ ක්‍රියාවන් මගින් තහවුරු කෙරෙන්නේ, ජාත්‍යන්තර ක්ෂේත්‍රය තුල දී සිය ප්‍රතිරූපය කෙරෙහි ඇති වන බලපෑම නො තකා සිය ලේ වැකි වාර්ගික යුද්ධය සහ මූලික ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී අයිතීන් විවෘතව උල්ලංඝනය කිරීම දිගට ම කර ගෙන යාමට ඊට පවත්නා අධිෂ්ඨානය යි.

© www.wsws.org